

Fethullah Gülen'den yolsuzluk açıklaması

Türkiye / 21/12/2013

Fethullah Gülen'den açıklama: Suçluluk psikolojisiyle suçlar görünmezden gelinerek harâmîlik, kırk harâmîlik görmezlikten gelinerek, "Acaba bunu kime atfetsek?!" demek.. Bunlar dine karşı diyalektik yapma demektir.

Radikal.com.tr - Fethullah Gülen'in son sohbeti Herkul.org sitesinden 'Yolsuzluk' başlığıyla yayımlandı. Son dönemdeki operasyona değinen Gülen'in açıklamaları şöyle:

"Koskocaman camiayı, kendini Allah'a adanmış insanları.. dünden bugüne -dün belki sadece ehl-i ilhad yapıyordu şimdi asimetrik bir saldırganlık var- bir bitirme cehdi ve gayreti var. Fakat bütün bunlar karşısında sarsılmadan, belki sarsılabilir ama devrilmeden,

"Ey Yüce Rabbimiz, biz yalnız Sana güvenip Sana dayandık. Bütün ruh-u cânımızla Sana yöneldik ve sonunda Senin huzuruna varacağız" diyerek, Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in cedd-i emcedi Hazreti İbrahim (aleyhisselam) gibi Allah'a dayanıp, sa'ye sarılıp, hikmete râm olmak suretiyle bu dâhiyeleri aşmaya çalışmalı; "Bu da geçer Ya Hû!" demeli, onun geçeceği anı intizar etmelidir.

(<http://webtv.radikal.com.tr/turkiye/6136/fethullah-gulenden-yolsuzluk>)

aciklamasi.aspx)

* Yakışıksız, münasebetsiz şeylere aynıyla mukabelede bulunmamalıdır. Mü'mine "alçak" dememelidir. Bir gün Allah (celle celaluhu) böyle diyeni, gerçekten realite planında alçaktır tarihe öyle alçalmış olarak kaydedilir. Gelecek nesiller de onu alçalmış bir insan olarak yâd ederler.

* Ayıplarla uğraşmak mü'minin işi değildir. Hem Kur'anın temel disiplinleri, hem Sünnet-i Sahiha'dan çıkan esaslar, hukuk sistemi açısından, fertlerin kusurlarıyla hususi mahiyette meşgul olmanın doğru olmadığını Kıtmir değişik vesilelerle arz etmiştir.

* Nitekim yakın tarihte, Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Hazreti Mâiz'i, huzurundan üç defa geriye çevirdiğini, dördüncü gelişinde ona şer'i ceza ne ise onu uyguladığını arz etmeye çalışmıştı. Keza arkadan gelen Gâmidiyeli kadını da Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) geriye göndermişti. Fakat onlar ısrarlıydılar. Ancak öyle bir had tatbik edildiğinde arınacaklarına inanıyorlardı. Oysa ki gizli yapılmış günahlarda, İnsanlığın İftihar Tablosu'nun mülahazası da bu istikamettedir; Cenâb-ı Hak'ka teveccüh edersen, tevbede bulunursun derecene göre, inâbede bulunursun derecene göre, evbede bulunursun derecene göre; istiğfar edersen, "Allah'ım bütün müstağfirlerin istiğfarı adedince Sana istiğfar ediyorum!" dersin "ve Sana tevbede bulunuyorum, Sen Tevvâb'sın, tevbeni kabul eyle; Sen Münîb'sin, inâbeme benim cevap ver; Sen Hazreti Evvâb'sın, ne olur benim evbemi kabul buyur." Bunlar "Zümrüt Tepeler"de geçen, Sofi telakkisiyle, Cenâb-ı Hak'a çok farklı yönelmenin adları ve unvanlarıdır. Erbabı için, bunları burada tekrar etmek, açıklamak zaid olur. Şahsî günahlar karşısında yapılması gerekli olan şey, istiğfar, tevbe, inâbe ve evbedir. Fert bunu yapar, Cenâb-ı Hak'ın lütfuyla, keremiyle, rahmâniyetiyle, rahîmiyetiyle arınmış olur onlardan. Tevbe bir arınma kurnasıdır. Böylece

tertemiz olarak Cenâb-ı Hakk'ın Firdevs'iyle serfirâz olabilir.

* Fakat bazı cinayetler vardır ki, bunlar umurun hukukuna tecavüzle oluşmuş günahlardır. Âme hakkıdır. Âme hakkı aynı zamanda Allah hakkıdır. İster İslam'ın Hukuk Sistemi, isterse Modern Hukuk Sistemi âme hakkına taalluk eden meselelerde kat'iyen müsamahaya gitmezler. Umurun hukuku söz konusudur. Umuma ait şeyler çalınmış çırplmışsa, bunu ne Mecelle kurallarıyla siz şöyle böyle yumuşatabilirsiniz, ne de başka demagogilerle ve diyalektiklerle. Âme hakkıdır bu. Umurun hukukuna tecavüz edilmişse, bir tek arpa umum milletin hakkıysa, o yenmişse, o mevzuda birisi göz yumuyorsa, o da o haramlerle müşterek demektir. İşte orada göz yumulamaz. Burada bu göz yumama mevzuunda esas budur, temel budur, usul budur.

HARÂMİLİK, KIRK HARÂMİLİK GÖRMEZLİKTEN GELİNEREK...

* Belki üslupta hata yapılmış olabilir, usul vardır bu mevzuda. A'ya demek, B'ye demek, C'ye demek, bilmem H'ye demek de üsluptur. Fakat hiçbir zaman usul ve esas, üsluba feda edilmemelidir. O mesâvinin üzerinde durulmalı, nasıl yapılacaksa o pisliliklerden insanlar arınmaya bakmalıdırlar.

* Suçluluk psikolojisiyle suçlar görünmezden gelinerek harâmîlik, kırk harâmîlik görmezlikten gelinerek, "Acaba bunu kime atfetsek?!" (bu mevzuda), gündem değiştirerek "Halkın dikkat nazarını kimin üzerine çevirsek ki, bir yönüyle belki halk nazarında bu mesâviden sıyrılmış olsak?!" demek.. Bunlar dine karşı diyalektik yapma demektir. Dinin temel disiplinlerine karşı demagoji yapma demektir hafizanallah. Bu da günahı ikileştirme demektir. Bu aynı zamanda toplumun birbirine çok yakın olan parçalarını, moleküllerini birbirinden koparıp atıp işe yaramaz hale getirme demektir. Hafizanallah.

* Bu iki şeyi birbirine karıştırmamak lazım. Mâiz günahıyla, Gâmidiyeli kadın günahıyla, ferdî günahıyla karşınıza çıktığı zaman.. İmam Hâdimî'yle alakalı bir şeyi arz ettiğim zaman dediğim gibi, öyle üç defa dört defa gözlerinin kapağını silerek, "Acaba o mu, değil mi?" diye.. hayır bakma! "Lâ havle ve la kuvvete illâ billâh" de. "Allah'ım beni de bunu da mağfîret buyur!" de, çek git arkana bakmadan. Üzerinde durma; fikrinde, korteksinde ona bir yer ayırma. Bir dosyaya yerleştirme onu. Ve gördüğün zaman da kardeşin gibi yine sımsıkı sarıl. Bu ferdî bir hatadır. Fakat öyle hatalar vardır ki, toplumu temelinden sarsar. Onlara karşı müsamahalı olursanız, onların yaygınlaşmasına, bütün bütün o denâetlerin bütün toplumu sarmasına sebebiyet vermiş olursunuz. Bu açıdan da ister İslâmî Hukuk Sistemi, isterse de Modern Hukuk Sistemi o mevzuda işleyerek, akı ak, kararı kara olarak ortaya koyması lazım.

ÖNEMLİ OLAN ARINMADIR

* Bir şey olmuştur; ayetin ifadesiyle "Allah mü'mini aka çıkarır, temizler, paklar; bir yönüyle de öbürlerini eler, döker, onlar da elenmiş olurlar." Hazreti Pir'in ifadesiyle, elmas ile kömür birbirinden ayrılmış olur. Elması, kömürü birbirinden ayırmadığınız zaman, elmasa bile onun yanında durduğundan dolayı, kömür nazarıyla bakılır.

* Önemli olan arınmadır. İçindeki o pislilikleri atarak, "Aktım, ak olmaya çalışıyorum, inşaallah hep ak kalacağım!" mülâhazasına bağlı daha farklı stratejilerle, daha insancıl tavır ve davranışlarla, daha şefkatli bir muameleyle!.. Başkalarını da boy hedefi göstererek toplum nazarında bir kısım karanlık kalemlerle onları karalamak suretiyle teselli olmak, bu dünyada bir şey olsa bile öbür tarafta hiçbir işe yaramaz. Çünkü mesâvîyi Allah biliyor, harâmîliği Allah biliyor, hırsızlığı Allah biliyor, rüşveti Allah biliyor. Öbür tarafta teker teker tek arpadan hesap sorma esprisine bağlı olarak hepsinin hesabını Allah sorar.

* Burada bir şey demek aklıma geliyor. Şimdiye kadar hiç dememişim. Eğer bu mevzuda bir kısım arkadaşlar kendilerine verilen imkanlarla.. onlar nisbet yapıyorlar, falan filan diyorlar, f diyebilirler, g diyebilirler, ç diyebilirler, d diyebilirler.. diyorlar.. bulaştı bulaşmadı mülâhazasıyla, belki cinayet sayılabilecek bir kısım icraatta bulunuyorlar. Şöyle demek geliyor yani içimden.. demeden kendimi alamayacağım. Hiçbir zaman da demek istemediğim bir şeyi demek geliyor içimden. Yoksa Doktor İkbâl gibi, Hazreti Pir-i Muğan gibi, tel'ine, bedduaya "amin" dememek, onları etmemek genel şiarımızdır. Fakat eğer hakikaten bu olumsuz şeylerin üzerine giden arkadaşlar.. kimse onlar tanımıyorum, binde birini bile tanımıyorum.. bu işin üzerine "Hukukun ve aynı zamanda sistemin, dinin ve aynı zamanda demokrasinin gerektirdiği şeyler bunlardır." deyip arınma adına, yıkanma adına, temizlenme adına, kirlerin öbür tarafa kalmasına meydan vermemek adına bir şey yaparken dinin ruhuna aykırı bir şey yapmışlarsa... bize de nisbet ediyorlar, dolayısıyla ben bizi de onların içinde görerek diyorum.. dinin ruhuna aykırı bir şey yapmışlarsa, yaptıkları şey Kur'an'ın temel disiplinlerine aykırıysa, Sünnet-i Sahiha'ya aykırıysa, İslam'ın hukukuna aykırıysa, modern hukuka aykırıysa, günümüz demokratik telakkilere aykırıysa.. Allah bizi de onları da yerlerin dibine batırsın, evlerine ateş salsın, yuvalarını başlarına yıksın. Ama öyle değilse, hırsız görmeden hırsız yakalayanın üzerine gidenler, cinayeti görmeyip de masum insanlara cürüm atmak suretiyle onları karalamaya çalışınlar.. Allah onların evlerine ateşler salsın, yuvalarını yıksın, birliklerini bozsun, duygularını sinelerinde bıraksın, önlerini kessin, bir şey olmaya imkan vermesin.

* Dememişim, demeden edemedim. O kadar dış gösterildi, o kadar salya atıldı, o kadar kimse tahrik edildi, o kadar o "twit"lerde o mel'un düşünceler bir yönüyle vizesiz rahat dolaştı ki, demeden edemedim. Şimdiye kadar demediğimi dedim.

* Allah her şeye nighbân. Dünyada kıtmir gibi insanların bir dikili taşı olmadı. Altmış senedir değişik imkanlar onun da önüne geldi. Allah'a hep dua ettim, "Allahım, kardeşlerimi birilerinin iş yerinde, fabrikalarda çalışmadan halas eyleme. Allahım, beni onlarla utandırma." dedim. İşçi olarak çalıştılar, işçi olarak emekli oldular ve hiçbir şeye sahip olmadılar. Çoğu kira evinde oturuyorlar. Kendi adıma da öyle düşündüm, onlar adına da öyle düşündüm. Cami penceresinde üç sene yatarken esasen, işte o dünyanın metâına temas etmemek için.. altı sene bir tahta kulübede dōşeksiz yatarken, dünya mal u menaline meyletmemek için aynı şeyleri yaptım. Allah buna şahit. Ama başka türlü harâmîlik yapıp, milletin malına menâline el uzattıkları halde hala müslüman olarak görünüyorsa öbür tarafta neyin ne olduğu belli olacaktır.

* Gönül, Çalab'ın tahtı / Çalab gönüle baktı / Kim gönül yıktı ise / O iki cihan bedbahtı. Bir sürü mü'minin gönlünü yıktılar. Kendimizi de istisna etmedim. Haksız, kimse, o mutlaka cezasını bulacaktır."